

Toch zijt Gij goed, o Heer,
ook heel mijn leven was een weldaad uit Uw hand.
Wie kon mij beter dan Gijzelf tot Leidsman dienen
op mijne tocht naar 't hemels Vaderland.

Zalige gedachtenis aan Jongeheer

PIERRE PEDE

zoon van

Edgard en Hilda Verschelden

*geboren te Edelare op 4 juli 1945 en kortstondig
maar niet onvoorbereid aan de liefde der zijnen
ontrukt op 23 maart 1960, voorzien van de Laatste
Heilige Sacramenten.*

Lid van de Bond van het H. Hart.

*Leerling der 4e Latijnse aan het O.L.Vrouwcollege
te Oudenaarde*

Het was alsof de Heer de eerste dagen der nieuwe lente ongeduldig had afgewacht om deze jonge lentebloem te plukken. Want zo zullen wij de kleine Pierre steeds gedenken als... een Lentekind.

Zijn tendere gezondheid, die hem van zijn prille jaren tot bezinning dwong, ontzegde hem de zomerse uitbundigheid van een geweldige jeugd. Maar zij belette hem niet al de liefvalligheid, de frisheid en de lach van de Lente voor zichzelf en voor zijn naastbestaanden uit te stralen. Hij bloeide als een roos in de buurt. Doch de heerlijkste roos bloeit korte tijd; zij betaalt haar heerlijke bevaligheid en geurigheid met een kortstondig bestaan.

Hij was een begenadigd kind, begaafd met een helder verstand, maar vooral met een rijk gemoed, een zachte inborst en een zeer gevoelig hart. Ja dat hart, het was door de ziekte sinds lang verzwakt, maar het muntte anderzijds uit door blijde edelmoedigheid en stralend optimisme. Wij, die hem jaren lang zagen „moedig zijn”, kunnen ons Pierre niet meer voorstellen zonder die glimlach die hem eigen was. En moeder weet het best hoe hij de kracht voor die glimlach voortdurend putte in diepe sacramentele vroomheid en smetteloze deugd.

Nu hij van ons weg is, mogen wij uitspreken wat wij dikwijls dachten en nu luide voor al zijn kameraden uitroepen: ook onder onze huidige jeugd tellen wij nog voorbeelden, zoals het zijne, van „jonge heldenmoed”.

Vader, Moeder, Zusters, zeer zwaar is voor U de pijn van het scheiden omdat het verlies van zulk een zorgenkind dubbel zwaar is, omdat ook normaal de oogst niet in de lente maar in het najaar van het leven komt. Maar Gij gelooft: de Heer van de oogst zal het offer van dit jonge leven, en alles wat Gij deed om het te bewaren, als een zegen over U en uw gezin laten neerkomen.

En gij, zijn klasmakkertjes, blijft Pierre als een der uwen aanzien. Zijn soms pijnlijke moed, die gij dikwijls hebt verzacht, en zijn goedige glimlach zijn de symbolen van uw levensideaal, dat ook het zijne was.

De akten van Geloof, Hoop en Liefde a.u.b.

SANDERUS